

AKADÁLYOK A GYÓGYULÁS ÚTJÁN

2013. május 19.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Nagyon sok gyógyító kenet van jelen, ma erről is szó lesz. Ha valaki valóban betegségekkel küszködik a testében, és szeretne gyógyulást, akkor javaslom, hogy az egyik nyári evangelizációs alkalomra próbáljon eljönni, mert ezeken olyan fergeteges módon van közöttünk az Úr, a *Gyógyító!*

Szoktuk figyelni, hogy egy-egy bizonyos területen az Úr aznap mindenkit meggyógyít. Asztmából szabadultak meg 20-30-an Devecseren. Ott mondta helyben, hogy könnyebben lélegzik. Hatalmas volt az Úr! Születése óta nem látott az illető és megnyílt a szeme. Hat-hét csoda történt aznap a szemekkel.

Vakságból gyógyultak meg az emberek, és más területeken is gyógyultak. *Csodatévő erők* működtek a szemre. Az Úr mutatta, hogy még hiányzó szemeket is fog teremteni. Nagy csodák előtt állunk! Amikor itt vasárnaponként összejövünk, akkor inkább gyülekezeti jellege van az összejöveteleinknek, de vasárnaponként itt is vannak gyógyulások közöttünk.

Szeretném, ha tovább haladnánk ma a tanításokkal, amelynek címe a *gyógyulás útján való akadályaink*. Erről lesz szó. Nagyon fontos, hogy a Szellemmel együtt áradjunk. Óriási mértékű gyógyulások lesznek. A szemben szürke hályog tűnik el, a szívben van jelenleg a gyógyulás. *Utolsó napokban vagyunk*, ebben biztos vagyok, ezek a jelek és csodák megsokasodnak.

A közelgő evangelizációs alkalmak bejelentésére kerül sor. Döbbenetes menetet diktál nekünk most az Úr, és hisszük, hogy az erőt is megadja hozzá. Ezt a munkát végzi most a Szellem, mi is ámulattal nézzük a csodákat. A jegyzeteimben is ki fogok erre térni.

Nagy változást hozott az, amikor pünkösd napján a *Szent Szellem leszállt* közéjük. Mindent megváltoztat. Egy időkorzszakból átléptünk egy következő időkorzszakba, de a keresztyények sajnos még nem változtak meg.

Egy valóságos *útkadály* a gyógyulásunk útján, hogyha megpróbáljuk *kiérdemelni* azt a gyógyulásunkat, amit az Úr *már megszerzett* nekünk, ami már a miénk. És már látjuk a csodákat.

A mieink is ámulatba, bámulatba esnek, amikor látják ezeket a gyönyörű beszámolókat. Elsőként Egyházunk fordítása szerint olvassuk a...

GALATA 3,19–21.

19. Mi tehát a törvény? A törvényszegések miatt toldották meg vele az ígéretet, amíg eljön a Mag, akinek tétetett az ígéret; rendeltetvén angyalok által, közbenjáró kezében.

20. A közbenjáró pedig nem egyhez tartozik, Isten ellenben egy.

21. A törvény tehát az Isten ígéretei ellen van-é? Távol legyen! Mert ha olyan törvény adatott volna, amely képes életet adni, akkor valóban a törvényből volna a megigazulás.

Ez elmagyarázza nekünk, hogy *miért* adatott a törvény. Ha végig olvassuk a fejezetet, azt is fogjuk látni, hogy Ábrahám a *törvény előtt* 430 évvel kapta az ígéretet. És a törvényt nem a célból adta Isten, hogy az minket megigazíthatna, hanem egy olyan *tükör a törvény*, amely megmutatja nekünk, hogy mi miként látszunk Isten szemében.

És ha az ember nem hozza rendbe az arcukat, akkor az ember azt látja valóságosan, amilyen. Ezt teszi velünk a törvény, de *nem tud minket megváltoztatni*, hogy Istennek tetszésére legyünk. Nézzük meg *Bővített* fordítás szerint a következő Igét. Ez egy vers lesz, és nézzük meg, hogy milyen hosszan bontja ki ez a fordítás a görög nyelv alapján.

GALATA 3,19. AMPLIFIED

19. Mi volt tehát a törvény célja? Később adatott az ígélet mellé, hogy feltárja és közlétegye, közszemlére tegye az embereknek az ő bűneiket, a törvényszegések és bűnök miatt (hogy még jobban tudatosítsa bennük a bűntudat érzését /bűntudatosságot/, mely Isten szándéka szerint a Mag (az Elsőszülött, az Örökös) megérkezéig hatályos volt, Akinek, és Akivel kapcsolatosan az ígélet tétetett.

A törvény összerendezése, meghatározása és elrendelése angyalok közreműködésével valósult meg; és egy emberi közbenjáró keze által adatott át (az embereknek), Mózes által, aki közvetítő személy volt Isten és ember között.

Pontosan ezt akarta mondatni a görög eredeti ebben a versben.

GALATA 3,20–21.

20. A közbenjáró pedig nem egyhez tartozik, Isten ellenben egy.

21. A törvény tehát az Isten ígéretei ellen van-é? Távol legyen! Mert ha olyan törvény adatott volna, amely képes életet adni, akkor valóban a törvényből volna a megigazulás.

RÓMA 10,4.

4. Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek megigazulására.

Mi tehát nem kiérdemeljük a megigazultságunkat. Tehát nem kell a zsidótörvényeket, vagy akár a keresztény törvényeket megcselekednünk ahhoz, hogy Istennek a tetszésére legyünk. Mi a *megigazultságot hit által nyertük* el. Isten cselekedte meg, Jézus cselekedte meg. Nem a cselekedeteinkből van tehát.

A 2Péter 3,15–17-ben Péter hivatkozik arra, hogy mit is tartalmaznak a páli levelek, hogy a páli Evangéliumban micsoda bölcsesség van.

2PÉTER 3,15–17.

15. És a mi Urunk hosszútűrését üdvösségnek tartjátok; amiképpen a mi szeretett atyánkfia, Pál is írt néktek a néki adott bölcsesség szerint.

16. Szinte minden levelében, amikor ezekről szól. Ezekben van néhány nehezen érthető dolog, amiket a tudatlanok és állhatatlanok kiforgatnak, mint más Írásokat is, a maguk vesztére.

17. Ti azért szeretteim, előre tudván ezt, őrizkedjétek, hogy az istentelenek tévelygése el ne sodorjanak, és a saját erősségeitől ki ne essetek;

És a 18-as versben mondja továbbá, hogy *növekedjete*k a kegyelemben. A *kegyelem* egy nagyon *nehezen megemészthető* dolog a keresztények számára, mert a törvényre tanították őket, és egy *egyveleget* tanítottak nekik. Egyik törvényt a másik után tanígtatták nekik, a zsidótörvényeket.

Mi egyik törvény alá sem tartozunk, és *szabaddá* akarunk lenni. Mi történik akkor, ha valóban szabaddá leszünk? Akkor leszünk képesek *elnyerni* azt az *örökségünket*, amit a kegyelemben adott Isten nekünk. Akkor a hit által képesek leszünk *birtokba venni* azt.

Hogyha a törvényt tartjuk érvényesnek magunk számára, akkor *kárhozat* és *bűntudat* alá kerülünk, s akkor csak betegségekben és szegénységben leszünk képesek végigmenni ezen az életen. Mi pedig *szabadok* akarunk menni.

Ha követed a gondolatmenetet és az Írásokat, akkor te is *szabad* leszel, mert ez benne van a Bibliában. És nem kapunk más Írás szerint ítéletet, hanem a páli Evangélium szerint kapjuk az ítéletünket.

ZSIDÓ 8,6–9.

6. Most azonban annyival kiválóbb szolgálatot nyert, amennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, amely jobb ígéretek alapján kötött.

Jézusról van itt szó. Ez a *kegyelemnek* a szövetsége.

7. Mert ha az az első kifogástalan lett volna, nem kerestetett volna hely a másodiknak.

Mi volt a *hibája* az első szövetségnek, a törvénynek? A törvény maga tökéletes volt. A probléma a *mi* részünkről volt, hogy nem voltunk képesek *megtartani* azt. És ha az ember egy kicsi része ellen vétett, akkor már vége volt.

Ezért nem is kell a törvényt magunkra nézve kötelezőnek venni, mert *Jézus betöltötte* a törvényt, és *eltette az útból*. Hadd beszéljen a Biblia önmagáért.

8. Mert dorgálván őket, így szól: Ímé, napok jönnek, ezt mondja az Úr, és az Izrael házának és Júdának házával új szövetséget kötök.

Figyeld azt meg, hogy az új szövetséget Izraellel köti. Ugyanis *nekünk nem volt* szövetségünk, mert mi pogányok voltunk, mi *szövetség nélkül* valók voltunk. Ezért a törvények, ill. a törvény meg nem tartása miatt következő *átkoknak semmi köze* nem volt hozzánk.

Mi ebbe az *újszövetségbe* jövünk majd be, ahol csak az *áldásokat örököljük*. Vagyis *nincsenek átkok* ebben az *újszövetségben*, áldások és áldások vannak.

9. Nem azon szövetség szerint, amelyet az ő atyáikkal kötöttem ama napon, amikor kézen fogtam őket, hogy kivezessem őket Egyiptomból, mert **ők nem maradtak meg az én szövetségemben, azért én sem gondoltam velük, azt mondja az Úr.**

Az Ószövetség az alapján hozta az áldásokat, hogy mit tettél. Istennek hünek kellett lenni az *Ő részéhez*, és nekünk is meg kellett hüen cselekedni a *mi részünket*. Az Újszövetségben Isten akkor is *hű marad*, ha mi hűtlenek vagyunk.

2TIMÓTHEUS 2,13. AMPLIFIED

13. Ha hűtlenek, hitetlenek vagyunk (nem hiszünk Neki és nem vagyunk igazak/igazszívűek Hozzá), Ő igaz marad (hűséges az Ő Igéjéhez és az Ő igaz karakteréhez/személyéhez), mert Ő nem képes megtagadni magát.

Ha mi nem hiszünk, Ő akkor is hű marad önmagához, mert Ő nem képes megtagadni önmagát. Mi vagyunk a Szent Szellemnek a temploma, *Isten templomai* vagyunk. Az Újszövetségben Isten saját *magára esküdött*. Az Ószövetségben nem így történt.

ZSIDÓ 8,10.

10. Mert ez az a szövetség, melyet kötök az Izrael házával, ama napok múltán, ezt mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő elméjükbe, és az ő szívéjükbe írom azokat, és leszek nékik Istenük és ők lesznek nékem népem.

Hogyha mi hűtleneknek is bizonyulunk, Ő akkor is *megtartja a szavát*, és Ő lesz a mi Istenünk. Az emberek talán nem értik, hogy miért vagyok oly ellene a törvénynek. Valójában nem vagyok ellene, csak azt akarom, hogy te megértsd, hogy te *nem vagy képes azt megtartani!*

Az *Újszövetségben* nem is kell megtartanod a törvényt, mert a Szent Szellemtől *vezéreltetten* kell élnünk, és nem a törvényeknek az olvasásában és megtartásában. Az Ószövetség idején a törvény vezetett. Jézus egy *jobb helyre* akar minket elvinni itt az Újszövetségben, de az *Írásokhoz ragaszkodni* kell, hogy mi szólj erről.

Ha csak az írott formákhoz ragaszkodunk, és nem a Szent Szellem vezetését követjük... Az a különbség ugyanis ebben az Újszövetségben, hogy nemcsak olyanokat tehetünk meg, amelyek meg vannak írva a törvényben.

Egy dolog, ami nem volt pl. az Ószövetségben, az az *új imádság*. A pünkösöd napján – amit ma ünneplünk –, leszállt a Szent Szellem, betöltötte az ott jelenlévőket és elkezdtek *szólni nyelveken*. Ez egy új imádság. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy a Szent Szellem szeretne *vezetni* téged, és Ő szeretne irányítani téged.

Az írott törvények időszakában erre nem volt képes. Jézus Krisztus vérenek a *semmibe vétele* az, hogyha továbbra is az írott paragrafusokhoz ragaszkodunk, és *figyelmen kívül* hagyjuk a Szent Szellem vezetését. A *vallásokban* mindig azt lehet látni, hogy *követelményeket* állít elé, hogy mi az, amit teljesítenie kell. És a vallásokkal ez mindig így van.

A *kereszténység* személyesen arra szabott, hogy neked egy *követlen kapcsolatod* legyen Istennel, és *rábízod magad* Istenre, hogy Ő mit fog tenni. És ahogy az isteni *vezetést követed*, úgy egyre jobban megismered Őt.

A keresztények egy *vallássá formálták* át, mert a törvényekhez próbálnak ragaszkodni, ami a pogányoknak soha nem adatott, az a zsidóknak adatott. A *pogányoknak* egyetlen dolgot adott Isten, az *Újszövetséget*.

Miért kellene éveket töltenem a törvény tanulmányozásával, amikor azt Isten nem is nekem szánta. Mi a kegyelmet, *kegyelemre halmozva* vettük. A törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság, pedig Jézus Krisztus által lett. Ezt János Evangéliumában az 1,16–17 versében lehet olvasni.

A gyülekezetek *kezdetén* nem volt még meg a teljes Újszövetség, nem állt a hívők rendelkezésére. Egyedül arra tudtak hagyatkozni, hogy imádkoztak, és úgy elvették a Szent *Szellem vezetését*.

Ma sok hívő elköveti azt a *hibát*, hogy az írott törvények alapján akar egy életvezetést venni, ahelyett, hogy az élő Isten Szent *Szellemétől* venné el, hogy merre menjen, és mit tegyen.

Isten azt mondta, hogy én egy új szövetséget kötök, és ebben az új szövetségben én leszek az Istenük, és az én törvényemet az ő *elméjükbe* és *szívükbe* írom. Én leszek a te Istened, és én foglak téged *megtanítani*.

Most már többé nincs ez a lepel köztünk, és Isten között, tehát *könnyebben jön* a megszabadulás, a vezetés és mindaz, amit Istentől várunk, mert az írott törvényeknek a *szerzője* a szívünkbe költözött. Köszönjük ezt Istennek.

ZSIDÓ 8,11–12.

11. És nem tanítja ki-ki az ő felebarátját és ki-ki az ő atyjafiát, mondván: Ismerd meg az Urat; mert mindnyájan megismernek engem, kicsinytől a nagyig.

A legkisebttől a legnagyobbig.

12. Mert megkegyelmezek álnokságaiknak, és az ő bűneikről és gonoszságaikról többé meg nem emlékezem.

Én *irgalmas* leszek hozzájuk ezentúl. *Megbocsátom* minden bűnüket, minden gyengeségüket. És ami addig nem történt meg, az megtörtént ebben az Újszövetségben. És ebben az Újszövetségben Jézus Krisztus által van a *megigazultságunk*, nem a törvény megtartásából. És ha a hamisság megjelenik, akkor Isten irgalma megjelenik a fölött.

Hogyha az Ószövetségben megjelent a *bűn*, akkor megjelent az *ítélet* is mellé. A Róma 7,6 mondja, hogy *felszabadultunk* a törvénytől, és megszakítottunk minden érintkezést a törvénnyel, és a Szent Szellemnek az *indíttatásaira* kell csak figyelniünk. Nincs többé kapcsolatunk a törvénnyel.

RÓMA 7,6. AMPLIFIED

6. Most pedig felszabadultunk a törvény (hatálya) alól és megszakítottunk mindenemű érintkezést a törvénnyel; meghaltunk annak, ami egykor minket korlátozott, uralma alatt tartott, bebörtönözve tartott. Ezért mi már nem az írott szabályok, rendelkezések régi törvénykönyvének való engedelmességben, hanem a szellem indításainak, vezetéseinek való engedelmességben szolgálunk az élet megújultságában.

Nagyon sok minden van itt. És egy dolog biztos, ami megérthető. Amikor kijöttem a katonaságtól, akkor felszabadultam az alól ugye? Akkor nagyon boldog voltam, hogy a kötelékek alól felszabadultam, a törvények alól is.

A törvény köteléke alól *kijöttem*, boldog vagyok, és nem kopogtatok a katonaságnál az ajtón, hogy szeretnék oda visszamenni. Eljöttem, és örülök neki, elegendő volt belőle. Neked nem volt elegendő még a törvényből, és a törvény prédikátoraitól?

Mert ők azok a csúfolók, akik beülnek ezekbe a *csúfolódó székekbe*. Az Úrnak a dolga ez, Ő foglalkozik velük, egy napon meg kell állniuk az Úr előtt. Ugye a betű megöl, a *Szellem* az, ami megelevenít, amely *életet* hoz.

„Mert megkegyelmezek álnokságaiknak, és az ő bűneikről, és gonoszságaikról többé meg nem emlékezem.” Te vagy az, aki frissen vissza tudsz emlékezni az elkövetett bűneidre. Isten *nem emlékszik* rájuk.

Az Újszövetség idején nem kell, hogy büntudatban, kárhoytatásban és szégyenérzetben éljük az életünket. És nem kell magunkat megkövezni minden egyes alkalommal, amikor valami rosszat teszünk, hanem folyamatosan tovább *éljük a megigazultságunk* életét.

És ez a lényegi *üzenete* az Evangéliumnak. Tehát ez Istennek a kegyelmségéből és Istennek a kegyelméből van, és *nem egy kiérdemelt érdemed*.

A törvény egy olyan *tükör*, amelybe ha belenéztl, megmutatta, hogy valójában milyen rossz is vagy, de semmit nem tett hozzá az életedhez, hogy képes legyél megváltozni abból. A keresztények egy *egyveleget* vesznek magukhoz. Egy kicsit bíznak az Úrban, egy kicsit bíznak magukban, egy kicsit a törvényt is veszik magukhoz, de igazán nem helyezik teljes bizalmukat az Úrba.

Visszamegy az ember ebbe a *megromlott rendszerbe*, és azt próbálja működtetni. És Isten miért nem teszi ezt, és miért nem teszi azt? – az ember állandóan kérdezzeti ezeket. A *Bővített fordítását* olvassuk:

RÓMA 4,8. AMPLIFIED

8. Áldott, boldog és irigylésre méltó az az ember, akinek az Úr nem tekinti a bűnét, nem számítja fel azt ellene.

Ez egy óriási dolog, ami itt írva van. Nem tulajdonítja, *nem számítja fel!* Ez egy *könyvelői fogalom*. Vagyis a számládon nem szerepel semmi a múltadból, *teljesen tiszta*, olyan tiszta, mint Jézusé. Ezért neked nem szabadna büntudatban élned, hanem állandóan az *áldásokban*, az áldások gondolataiban kellene élned.

Amikor az összes bűneinkre hivatkozunk, akkor nem csak a *múltban* elkövetett bűneinkre, hanem a *jelen* idő és a *jövő* időben lévő bűneinkre is vonatkozik ez. Jézus elkötelezte magát arra, hogy *megfizeti* az adóságainkat, és minden a Mesterünknek a *hitelkártyájára* került, oda lett mindaz felírva.

A bibliaiskolánkban ezt jól belénk vasalták, hogy ugyanolyan a *minősítésünk*, mint magának az Úr Jézus *Krisztusnak!* De teljesen szabaddá nem lettünk, mert nagyon sok előírást és szabályozást adtak nekünk, hogy mit hogy kell tennünk.

A kérdést úgy kellene feltenni, hogy vajon Isten ostoba lenne, hogy azt mondja neked, hogy te kegyelemből *üdvözültél*, hogy a bűneidről *megtisztultál*, és hogy a kegyelem alatt élhetsz, és utána te nagyobb bűnös lennél, mert nem a törvény alatt élsz teljesen? Isten ostoba lenne? Nem!

A vallásos keresztények ugyanis így gondolkodnak, hogyha így prédikálunk, akkor majd mindenki azt tesz, amit akar a nagy szabadságban. Semmi olyat nem tesz az Úr, hogy téged bűnösebbé tegyen, mint amilyen voltál a törvény alatt.

Jézus *teljes árat* fizetett, és téged teljesen *szabaddá* akar tenni a büntudat alól. És nem azért tesz minket szabaddá a büntudattól, hogy utána még több bünt kövessünk el, mint előtte. Pál azt mondja erre, hogy távol legyen tőlünk ez. Tehát az a mérég, ami megölne bennünket, nem az a megoldás pl. a gyógyulásunkra, vagy a helyzet orvoslására.

Ugye *büntudatunk* azért volt, mert a törvény alatt voltunk. A bűn ereje a törvény, és ha még több törvény alá helyezük magunkat, az nem fog segíteni nekünk, hogy kijöjjünk a büntudat alól. És az ember *feladja* előbb utóbb, ha ezt követelik tőle, és elmegy a gyülekezetből.

Ha én kifizetem az összes adóságodat, akkor te viszonzásul a következő lépésként még nagyobb adóságokba vernéd magadat? Ha szabad vagy az adóságaidtól, akkor mit teszel? Fogod *élni* az életedet, előbbre lépsz az életben!

Most már az az adóság, amivel tartoztál, nem képes fogságban tartani, képes vagy előre menni, mert ezt a bűnökben való adóságunkat Jézus megfizette. És ha *újjászületél*, akkor minden egyes *áldás rendelkezésedre* áll. Minden mennyei áldás a tiéd a Krisztus Jézusban.

Mégis a hívők a törvény követelményeinek a teljesítéséből próbálnak minősülni arra, hogy megkapják az áldásokat. És az elménk egy olyan állapotba kerül, hogy így gondolkodik, és belül még rosszabb lesz a helyzet. Egy *kényszer* alakul ki bennünk, hogy ezt és ezt kell tennünk ahhoz, hogy az áldásokra rászolgálhassunk.

Az igazság úgy szól, hogy Jézus *már megszerezte* neked, hogy azokat az áldásokat elnyerhesd. Én pl. a gyógyulást megkaphatom így, és a kegyeltséget is elnyerhetem így. Mert a kegyelem az nem más, mint az a kegyeltség, amit *ki nem érdemeltél*. Nem érdemelted ki. És azt mondja nekünk az Írás, hogy növekednünk kell ebben a kegyelemben.

A *növekedni a kegyelemben* gondolat azt jelenti, hogy van még ott *több* is, amit elvehetünk. Nemcsak az, amiben most járunk, hanem még az is, ami nem nyilvánult meg az életünkben. Mert egy bizodalom szükséges a részünkről, hogy megbízzunk az Úrban, és egyfajta hit, amivel ezt a kegyelmet el tudjuk venni.

Ismertem egy prédikátort, aki Filemon levelének 6-os versét vette: megismerjük minden bennünk lévő jót, hogy a mi hitünk hathatós legyen a Krisztus ügyében, minden bennünk lévő jónak megismerése által. És ezen munkálkodott egyfolytában, hogy ez az *ismeret teljessé* legyen benne.

Fiatal volt az Úrban. A szolgálatában nagyon *nagy bevételei* voltak, négyszáz millió dollár volt az éves bevétele. Ezt az egy *igeverset járatta* a szívében, amely alapján ez *jött* hozzá: hogy a te hitedben való közösség *hathatós* legyen a Krisztus ügyében. Minden tengerparton volt egy háza, Jet repülője, amivel közlekedett.

FILEMON 1,6.

6. Hogy a te hitedben való közösség hathatós legyen a Krisztus ügyében, minden benned lévő jónak megismerése által.

A keresztények pedig ennek ellenére *koldulnak*, olyan dologért, amely már elvégeztetett. Ha *bűntudat* terheli a szívünket, az minden esetben *visszafog* minket attól, hogy ezeket elnyerjük, és úgy érezzük, hogy nem vagyunk méltók rá.

Pál napjaiban is így volt ez, hogy az akkori prédikátorok *hozzátettek* az Evangéliumához, és elkezdtek őt *támadni*. Azt mondták, hogy ha ez így lenne, akkor többet vétkezhetünk, mint eddig, mert szabadok vagyunk?

Jézus azért jött, hogy az ellenség munkáit *lerontsa*, hogy az ellenség ne tudja a te életedet lerontani. Gondolj csak bele, hogy hány olyan embert ismersz, akinek az élete ma is romokban hever azért, ami húsz évvel ezelőtt történt vele.

Ez az igazság. Harminc, negyven évvel ezelőtti dolgok tartják őket *rabságban*. Nézd meg a tv-ben őket, hogy mi jön elő a szájukból. Tele vannak *gyűlölettel* emiatt. Így nem fognak tudni *előre jutni*, az életük minden napja így fog eltelni.

A Zsidó 11,14-es verse következik a *Bővített* fordítás szerint, ez egy nagyon fontos vers.

ZSIDÓ 10,14. AMPLIFIED

14. Mert egyetlen áldozat által tökéletesen és mindörökre megtisztította és tökéletessé tette azokat, akik megszenteltettek, szentté tétettek.

Egyetlen áldozatával tette ezt Jézus, és ezt *örökre*, és teljességgel megtisztította azokat, és *tökéletessé* tett minket. A részed neked is meg van benne, meg kell *újítani* ebben az elmédet. Az *Ő* vére tette ezt érted, egyszer és mindenkorra elvégezte. Megfizetett a bűneidért, a múlt, a jelen és jövőre nézve.

Megtisztított minket és tökéletessé tett minket örökre. És ez pedig azt jelenti, hogy neked a bűntudat-teljes elméddelel kell foglalkozni, ami azt diktálja neked, hogy te képes vagy azt a bűnt elkövetni. Az egy bűntudat-teljes elme.

2KORINTHUS 6,12–16.

12. Nem mibennünk vagytok szorosságban, hanem szorosságban vagytok a ti szívetekben.

13. Viszonzásul, mint gyermekeimnek szólok, tárjátok ki ti is szíveteket.

Most nem törvényeket hoz majd nekik, hanem elmagyarázza, hogy ti *új teremtesek* lettetek, és ez olyan dolog, ami eddig nem járt a földön. Zsidóknak szól.

14. Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi köze van a megigazultságnak a törvénytelenességhez? vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel?

Tehát, ha *újjászületél*, akkor mindegy, hogy mi volt addig, akkor te már nem a sötétséggel vagy közösségben, hanem te vagy maga a *világosság*. Tehát a világossággal van a közösséged.

15. És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? (vagyis az ördöggel) vagy mi köze hívőnek hitetlenhez?

Bemutatom nektek bárhol a Bibliában, hogy azok, akik nincsenek újjászületve, a Biblia az *ördög gyermekeinek* nevezi őket. János is így ír a levelében. Nem fogunk oda belemélyedni, de így olvassátok. Akkor nekünk mi a közösségünk veled?

Abban az időben a Diána templomban kellett szolgálni a fiatal asszonyoknak legalább két évet a prostitúcióban, mielőtt meg tudtak állni az elvárások előtt. Tehát egy ilyen *háttérrel* rendelkeznek, és egy ilyen háttérből jönnek Krisztus Testébe.

És azt kezdi magyarázni nekik, hogy figyeljetek már ide, térdre kell esnetek és megtérnetek ebből? És a bűneiteket kell megvallanotok? *Nem* ezt mondja nekik. A *vallásosak* teszik ezt.

Azt mondta nekik, gyertek csak ide, hadd mondjam el nektek, hogy valójában nem tudjátok, hogy *kik vagytok*, mert ti a megigazultság vagytok, és a *világosság* vagytok, nem a sötétség vagytok. Mi a dolgotok azokkal az ördögökkel ott bent? Ti a Krisztus vagytok!

16. Vagy mi egyezsége Isten templomának a bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Bennük lakozom, és bennük tábort járok; és leszek nekik Istenük, és ők én népem lesznek.

És mi a dolgotok azokkal az ördögökkel? Ti az Isten temploma lettetek! Ha az ember ráébred arra, hogy *ki is ő Krisztusban*, akkor nagy magasságokba, nagy gyorsasággal vagy képes *felemelkedni*.

És ennek ellenére az Evangéliumot csúrik-csavarják. Annak okáért gyertek ki közülük, mondja az Úr, és a tisztátalanat ne érintsétek. Tisztátalanok ők, és ne érintsétek őket! Gyertek ki onnan! Még egy másik dolog, amivel ma foglalkoznunk kell.

Tehát, nem azt mondja nekik, hogy nyugodtan menjetek és feküdjetek azokba a bűnös ágyakba, és kövessetek el még több bűnt, mint eddig. És rendben van a homoszexualitás is, és minden, mert a bűneitek meg vannak bocsátva. Ezt mondja nekik? Nem! Azt mondja nekik, hogy igen ostobák és *tudatlanok* vagytok. A tudatlanok azok, akik a *törvény alatt* vannak.

Még valami, amit a bibliaiskolában tanítottak nekem, hogy amikor az ember bűnt követett el, akkor megszakadt a közössége Istennel. De ez nem igaz, mert ha az ember bűnt követ el, ez a Mindenhatóval lévő *közössége nem szakad meg*. Nekik sem szakadt meg a közösségük. Tehát egy olyan tanítás ez, amit nem kell, hogy mélységeibe nektek elmondjak, ezért nem kell sokat időznöm vele.

Vagyis csak azt mondja el nekik, hogy az Atyát, a Fiút és a Szent Szellemet, mivel bennetek él, *elviszitek* oda, a prostitúció házába. És azt mondja – ez egy hatalmas igazság –, hogy Én, soha *el nem hagylak* benneteket!

A pünkösdi körökben nagyon előrejött ez a tanítás, hogy ilyenkor megszakad a közösségünk Istennel, és engem is erre tanítottak a bibliaiskolában. De ez megint csak nem más, mint az ördögnek egy újabb *hazugsága*.

Mert Isten a teljes büntetést a bűnökért *Jézusra helyezte*. Ezért neked semmilyenfajta ítéletben nem kell megállnod. Az Ő sebeiben meggyógyultál, és ha káromkodsz, akkor sem fog a Szent Szellem eltávozni tőled.

Az elmúlt héten volt erre elég bizonyosságunk, hogy a bűnös emberek jöttek oda, és újjászülettek, és meggyógyultak, a város legrészegebbje is kijózanodott. És a Szent Szellem ezektől nem menekül el. Miért nem szalad el a Szent Szellem? Hiszen a *Szent Szellem* az *egyetlen*, aki képes arra, hogy ezeket az embereket *kihozza* a zűrzavaros helyzeteikből.

Azért mert az embernek az elméjében, és a bensőjében van egy *harc* ez ügyben, az én szellemem, és benne a Szent Szellem – tehát ketten együtt – le fogják *győzni* az ördög munkáit. Mielőtt újjá nem születtünk, az ördög természetét hordoztuk a szívünkben.

Tehát Isten a saját képére teremtette az embert, Ádámot és Évát, de mikor elkövezték a bűnt, akkor *elszakadtak* a szellemükben Istentől. Ugye az előbb olvastuk, hogy mi egyezsége van, mi közössége van Krisztusnak az ördöggel?

Az ember bensőjébe az *ördög természete* került, ami a *bűnnek a gyökere*. Tehát a bűn természete került az emberbe, aminek olyan a gyökere, mint a fának a gyökere, amivel táplálkozik. És ez a gyökér nem tud mást teremni, csak azt, hogy újabb és újabb bűnöket követ el az ember.

Amikor pedig *beoltattunk* a messiási fára, akkor pedig nem tudunk mást teremni csak *jó gyümölcsöket*. Tehát az egyik fa ilyen gyökérrel rendelkezik, és csak olyan gyümölcsöket képes teremni, a bűn gyümölcsseit, a másik fa pedig az igazság gyümölcsseit.

Tehát, mielőtt még nem voltál újjászületve, a te igaz cselekedeteid nem voltak képesek megváltoztatni a bűn természetét benned, ugye? Azután jött a nap, és *újjászületél*. Isten örök *élete* lett a szívednek, a szellemednek a része, és most meg van a *képességed* arra, hogy ezeket az örök élet *gyümölcsöket* teremj meg az életedben.

Azért vagy így, mert a *megigazultság gyökerei* vannak jelen az életedben. De, most ha figyelsz, a *bűntermészetnek* a nyomait fel lehet fedezni a *külső ember* viselkedésében. Pl. hogy, hogyan gondolkodik? Hogy a hústeste milyen dolgokkal ismerkedett előtte, hogy milyen módon gondolkodik, milyen módon hisz, hogy hogyan viselkedik?

Újjászületésünk után a *bűntermészetnek nyomait* így fel lehet fedezni az életünkben. Képesek vagyunk visszaemlékezni a bűn természetünknek a dolgaira. A testünk visszaemlékezik ezekre, és *visszakívánkozik*, hogy azokat cselekedjük meg.

Viszont van egy *új természetünk*, egy új gyökérral, amely képes arra, hogy *legyőzze* ennek a bűntermészetnek a nyomait az életünkben. Ahogy felfedezzük az életünkben a régi természetünk nyomait, az azt diktálja nekünk, hogy még mindig képes ő uralni az életünket.

Az *újteremtés természete* azonban nem kívánja megcselekedni ezeket a cselekedeteket, amelyek még az ó emberből maradtak ott. Mivel új gyökereink vannak, ezért ez a természet nem kíván közösséget vállalni, és *nem kíván* részt venni azokban a régi cselekedetekben.

Amikor még ott éltünk a *régi természetünkben*, az nagyon tetszett nekünk, jól éreztük magunkat benne, és szerettük azt csinálni. De most, hogy *új természet* van bennem, most hogy Isten szelleme van bennem, új gyökereim vannak, ezek nem lelik örömeiket azokban a régi dolgokban. Új dolgokat szeretnének.

Az *ó embernek* a nyomait lehet felfedezni az emlékezetünkben, aki visszaemlékezik azokra, hogy milyen jó is volt azokat a dolgokat megtenni. Van egy belső ember hangja bennünk, a *lelkiismeretünk hangja*, aki ugyan ellene van, de azért mégis hajlik az ember arra, hogy ezeket a régi dolgokat megcselekedje.

Az *új ember* azt mondja benned, hogy én nem kedvelem azt. Még meg is cselekedheted azokat, de az új ember azt kérdezi benned, hogy miért teszed azokat? És ilyenkor egy *konfliktushelyzet* alakul ki, és nem fogod tudni megtapasztalni az *örömet* a teljességét.

Tehát egy *harc* alakul ki benned, és az új teremtés természete nem fogja kedvelni a hústest cselekedeteit. A hústest volt felnevelve azokban. Vagyis egy *háborúzás* dúl majd a testedben, az új teremtés természete ellene lesz majd azoknak, amit az ó természet, a bűn természet maradványai hoznak magukkal az életedbe.

Még egy dolog, amit a *hústest* megcselekszik. A hústest fog *kárhozat alá* is tenni, és a gyülekezet lehet, hogy azt mondja majd, hogy ez neked már megbocsátott, de egy *gyötrelem* lesz a *lelkedben*. És a félelem és a kárhoztatás ott lesz bent, aminek ellene kell állnod.

Ha továbbra is ellenállsz a *belső hangod*, a lelkiismereted hangjának, és teszed azokat a régi dolgokat, akkor *érzéketlenné válsz* oly annyira, hogy a végén már zavarni sem fog, hogy azokat a dolgokat cselekszed, amiket régen.

Mert egyszerűen csak odaszánod magad még jobban a test dolgainak. És ami csak az eszedbe ötlük, hogy ezt, vagy azt kellene tenned, azt megcselekszed, de ezt képes vagy megváltoztatni. Hogyha továbbra is ezen az úton haladsz, akkor a végén az új teremtés természete belül már nem fog szólni ellene, hagyja, hogy azt tegyed, amit akarsz szabadon.

Így megkeményedik a bensőd, és nem fog tudni előjönni az új természet benned. És a hústest pedig meggyőz arról, hogy ez az út legalább olyan jó, mint az új teremtés dolgainak útja, és a világ magaslatainak dolgai szerint fogod megcselekedni az életed útjait.

Amit a világ mond, az úgy van jól. Azok a *világi dolgok*, amelyeket a világ jónak hagy, azok a *magaslato*k, azok jók lesznek. Még a gyülekezetek is jóváhagyják néha. Jóváhagyjuk, hogy jól van úgy, mert a másik is megcselekszi, és ha a másik teheti, akkor én is tehetem, és így nyugodtan mész ezen az úton.

És az új természeted impulzusait már egyáltalán nem érzékeled. *Érzéketlen* elmének nevezi ezt a Biblia. Amikor indulsz ezen az úton, akkor biztos vannak *konfliktusaid*, de azután levágod a füledet, hogy ne hallj onnan, és levágod ezeket a jelzéseket.

Vissza lehet kanyarodni a jó útra, azáltal, hogyha elkezdesz *figyelme*zni újra az Isten dolgaira, elkezdesz újra figyelme

A világ arról próbál meggyőzni, hogy nem vagy képes ezeket legyőzni, de valójában képes vagy mindezeket egytől-egyig legyőzni. Nagyon egyszerű ennek az útja, meg kell *újítani az elménket*. Meg kell változtatni a gondolatainkat, *Isten gondolatait* kell kívánni, és azokat kell gondolni.

És a hitünket, hogy miként hiszünk, azt pedig ki kell építeni a szerint, ahogy Isten hisz. Tehát az *elménket* úgy kell beigazítani, hogy a szerint gondolkodjon, ahogy maga Isten, és ne úgy, ahogy a világ gondolkodik. És Isten Igéje olyan *mélyre behatol* a bensőnkbe, hogy a szellemünk elméjét is képes lesz megújítani. Képes vagy *előre haladni* életed minden napján Isten Igéjében.

Arra is emlékeztetni szeretnék, hogy az *elme* az pont középen áll, a *szellem és a test között* örlődik. Viszont, ha megújítod az elmédet, és az egyezik a szellemed dolgaival, akkor nagyon könnyen tudod legyőzni a test dolgait. Mert akkor a kettő egy ellen alapelv alapján biztos a *győzelem*. Tehát nem lehet elhagyni Isten Igéjét. Ha az ember elbukott, vagy elesett, akkor fel kell, hogy keljen.

A kegyelem sokaknak neheze

El kell *fogadnod*, amit Jézus *érted tett*, a kegyelem által, hogy azt megérted, hogy *kegyelemből megcselekedte* érted. És én úgy határoztam, és remélem te is, hogy én előre lépek, *előre megyek*, megújítom az elmémet, és nem hozok többé rossz döntéseket. A testi elme, az az érzékek uralta elme, az érzékek alapján hozza a döntéseket. Szellemmel beteljesedett keresztények is néha így teszik sajnos. Ámen!

Ennek a tanításnak a pünkösd

Miután elfogadta a szívem, hogy ezt az utat hirdetem, egyre könnyebb és könnyebb átadni, és úgy látom, hogy egyre könnyebben beveszitek. Ez egy *elkötelezést* jelent, hogy ezt az utat fogjuk járni, és akkor jön még több *világosság* az emberhez, még több *kijelentés*.

És mondom nektek, hogy jobb szabadon élni, mint fogságban. És ki sem érdemeltük ezt a szabadságot, csak Isten megáldott minket vele. És mi a baj ezzel, hogy Isten megáldott minket?

Most az *Úrvacsorához* készülünk fel, az Úr asztalához járulunk. Imádatokban leszünk, amíg körbevisszük a kenyeret, az Úr testét.

Álljunk fel mindannyian az *Úrvacsora* vételéhez! Az Úr Jézus Krisztus teste szerezte a mi *szabadságunkat*, a mi gyógyulásunkat. Test adatott neki a mi Istenünktől. Isten Fiaként, kiontotta a vérét értünk, és most erre emlékezünk. És a megtörtetett test, amelynek sebeiben mi meggyógyultunk. Értünk törtetett ez a test, és erre emlékezve vesszük a kenyeret magunkhoz. Az Úr Jézus Krisztus *megtört teste* nekünk adatott. Köszönjük a *szent sebeket*. Ámen.

És dicsérjük az Urat azért a szeretetért, az *Ő* szeretete tisztított meg bennünket minden bűntől, minden igazságtalanságtól, és minden hamisságtól. Az örök élet, a második Ádám élete, a drága Szent Szellem, hogy adatott. Ez a *vér tisztított meg* minket, a múlt, jelen és a jövő bűneitől. A bűnöktől. Ezt megköszönvén, erre emlékezvén részesülünk a borból, Jézus nevében, a drága szent névben. Ámen!

„Ráadás” részletek a gyógyító sort követően:

Az üdvösség imájának elmondására és Szent Szellem keresztségre kerül sor. Áldott legyen az Úr Jézus Krisztus szent neve, amely ma felmagasztaltatott az életünkben, hogy együtt vagyunk, és az *Ő* szeretetében együtt lehetünk, és közös hittel tudunk ma imádkozni. Mindez az *Ő* dicsőségére lesz, és a mi *életünknek a megjobbítására*.

Ha az *Ő ajándékait* elfogadjuk, az felemeli az életünket. Olyan, mint egy *felhajtó erő*. A Jézus Krisztusban való *hitünkről* fogunk megvallást tenni, ez az első imánk. Ezt az imát, ezt a hitmegvallást fogjuk elmondani első helyen, mert szükség nekünk *újonnan születnünk*, ahogy a Biblia mondja.

Ezt az imádságot a *szívünkből* való hittel, és a *szánkban* való megvallással fogjuk elmondani. Mindenki számára kötelező ez az imádság, aki hisz Jézusban. Életében egyszer el kell mondani ezt az imát. Üdvösségi ima elmondására kerül sor.

Ez a *megvallás* vezetett el minket ahhoz, hogy *újonnan születnünk*. Az élet, amit a szívünkbe kaptunk, az *Isten élete*, az örök élet, az *Ő* szeretetével és a Szellem gyümölcseivel. És, hogy ebben *virágzóak* tudjunk lenni, Isten adott egy *Segítőtársat*. És nincs annál alkalmasabb nap, mint a pünkösöd napja, amit ünnepeünk ma, hogy megemlékezzünk arról, ami *pünkösöd napján* történt.

Azt olvassuk az Apostolok cselekedetei 2. fejezetében, hogy eltöltötte az egész házat a Szent Szellem, amikor megjelent és az ott jelenlévőket is mind betöltötte, köztük volt Mária is, Jézus édesanyja. És ahogy megteltek Szellemmel, azt mondja az Írás, hogy elkezdtek nyelveken szólni, ahogy a Szellem adta nekik szólniuk.

Olvasunk még ott más dolgokról is, amik ott történtek, ezeket az Ige nem garantálja minden alkalommal. Az viszont Isten akarata, hogy abban a *teljességben éljünk*, amit a Szent Szellem által tudunk megtapasztalni. Az *áldások* akkor teljeseznek be az életünkben, ha befogadjuk *Őt*.

Ő egy isteni személy, a *Szentháromság* harmadik tagja, mert az Atya, a Fiú és a Szent Szellem, *Ők* hárman egyek. Három isteni személy, mégis egyek. Egyként végzik a munkát,

hatalmas egységben. És mivel az Atya és a Fiú a mennyben vannak, a földi munkát a *Szent Szellem* végzi az életünkben. Tehát vele megismerkedni egy igen fontos tényező.

A keresztény életünket nem tudjuk *kiteljesedésben* élni, ha a Szent Lelket, a Szent Szellemet nem ismerjük. Ma a legkiválóbb nap, hogy megismerkedjünk vele. Van, aki nem pünkösdi napján teljesedett be vele, de aki idejár, az mindenki *teljes a Szent Szellemmel*. Most ti is azok lesztek.

Jézus azt mondta, mennyivel inkább ad a Mennyei Atya Szent Szellemet azoknak, akik tőle kérik. Vagyis a Szent Szellemet *el kell kérni az Atyától*. Az Atya örömmel adja, és örökre lakozást vesz a szívünkben a drága Szent Szellem, aki elvezet minden igazságra.

Általa meg fogunk tanulni egy *új nyelven imádkozni*, ami egy olyan hatalmas segítség lesz az életünkben, hogy nem is gondoltuk volna, hogy létezik ilyen, hogy maga a Mennyei Atya segítségünkre siet a könyörgéseinkben, az imádságokban. Mert azt, amit kérünk kellene és amint kellene, nem tudjuk.

A Szent Szellem segítségünkre jön, és úgy tudjuk elmondani a tökéletes imát, hogyha Ő is *becsatlakozik* az imáinkba. Ezt fogjuk most megtanulni. Nem elhanyagoljuk Őt, hanem igenis *szerves része* lesz az életünknek. Megengedjük, hogy Ő *vezesse* az életünket, nem a törvényből fogunk élni, hanem a Szellemtől fogunk élni. Szent Szellem keresztség imájának elmondására kerül sor.

A Szent Szellem soha többé *el nem hagy* minket, még akkor sem, ha nem az Ő útjain járunk. Akkor is ott van velünk, ha nem is teljes egyetértésben. De ott áll *segítőtársként*, hogy bármikor kisegítsen minket, hogy bármikor *útirányt tudjunk váltani*, és bármikor *tanácsot ad* nekünk, ha hallgatunk rá, ha figyelmezzünk rá.

Ő minden helyzetből tudja a *kimenekedést* és a megoldást. Ő a mindentudó és a világot teremtő Szent Szellem. Amikor Isten kimondta, hogy *legyen*, akkor az Ő *ereje által* lettek meg a dolgok. Ő ott lebegett már a vizek felszíne felett. Mózes első könyvében az első fejezet, első három versében olvashatunk a Szentháromságról. Istenről, az Ő szaváról, és a Szent Szellemről, aki végrehajtotta.

Minden ugyanígy működik az életünkben. Isten az Atya, az Ő Fia, a testté lett Ige, és a Szent Szellem. Ők hárman mindig *együtt munkálkodnak*. Ahhoz, hogy *sikerrel* menjen az életünk, mindhármuknak jelen kell lenni. Jézus nevében cselekedjük, az Atya dicsőségére a Szent Szellem ereje által. Így működnek a dolgok az életünkben.

És mivel Ő most a bensőnkbe költözött és ott *lakozást* vett, ezért arra fogunk törekedni az életben, hogy Ő minél *lakályosabban* érezze ott bent magát. Ha van egy vendégünk, és egy szót sem szólunk hozzá, akkor előbb utóbb megunja az ottlétét és dologtalanná válik.

Szeretünk egy vendégnek a *kedvére* járni, amiben csak tudunk kedveskedni neki és az Ő öröme lenni, és *tisztelettel* tekinteni rá, és közösségben lenni vele. Ugyanez a helyzet, többé már nem egyedül laksz odabent a belső emberben, hanem van egy csodálatos isteni személy benned.

És az Ő *kedvében* kell járni a dolgokban ahhoz, hogy mindig *meghalld* a hangját, hogy valóban ez a közösség olyan áldott legyen, ahogy Isten rendelte. Vagyis az az új autó, amit Sanders pásztor szokott mondani.

Van egy új autóm. Milyen autód? Hát egy Trabantom. Ne mondd már, hát huszonéve már nem gyártanak Trabantot! De az enyém vadonatúj, mert amikor megvettem beparkoltam a garázsba, és azóta is vadonatúj ott van. Ti most sokkal jobbat kaptatok, mint egy Trabant, de ne így járjatok, hogy beparkoljátok, és nem használjátok többet, mert akkor nem lesz *hasznára az életeteknek*.

Nagyon fontos dolog a Szent Szellemmel mindennapos *közösségben* lenni. Hogy miként történik ez, erre fogunk most rámutatni, és ez a nyelvek imája. A *nyelvek imája* a szívükből szól, ahogy a Szent *Szellem adja a kiejtést*. Most megismerkedünk vele, és utána lehet így imádkozni hosszú órákon át. Az ima ilyenkor az Ő vezetése által van, az Ő kiejtése által.

Elkezdünk most nyelveken imádkozni. A nyelvek imája olyasmi, mint mikor valaki szól hozzád és elkezdesz figyelni. A Szent Szellem adja a kiejtést, és te csak kiejted. És amikor ez az ima elindul, akkor senki másra nem kell figyelned, csak Őreá, és ki kell ejteni azokat a szótagokat. Mondjuk együtt, drága Szent Szellem köszönöm, hogy adsz nekem kiejtést, a Jézus nevében. Ámen! Dicsőség Istennek!

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.